

Scinteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 24 (964) * miercuri 10 iunie 1964 * 8 pag. 30 bani

Zi de vacanță
în Parcul Herăstrău din București

LA A XV-a ANIVERSARE A „SCINTEII PIONIERULUI”

„Scinteia pionierului” și cititorilor ei le urez ca scinteia revoluției leniniste, care în douăzeci de ani citi se împlinesc de la eliberare, a făcut din România o țară socialistă — să le înflăcăreze inimile în munca lor și să le lumineze calea spre culmile comunismului.

Acad.

M. Benincă

Împlinirea a 15 ani de la apariția primului număr al „Scinteii pionierului” este un prilej de sărbătorire a frumoaselor rezultate obținute de gazetă în munca ei rodnică dedicată copiilor noștri. Cu această ocazie, felicităm călduros colectivul de redacție al „Scinteii pionierului” pentru succesele

de până acum și din toată inima îi doresc noi și tot mai mari succese în munca viitoare.

Acad. Prof.

S. Macovschin

Din ziua în care am primit cravata roșie și până când am devenit utemist, „Scinteia pionierului” mi-a fost gazeta cea mai dragă. Citindu-i articolele, am înțeles mai bine îndatoririle ce-mi revin ca elev și pionier, am învățat să iubesc munca, să prețuiesc pe cel care, prin eforturile lor de zi cu zi, desăvârșesc construcția socialismului în patria noastră.

La cea de-a 15-a aniversare de la apariție, îți doresc, gazetă dragă, să trăiești mulți ani, să ai mereu articole frumoase și interesante, care să ajute noile generații de pionieri, așa cum ai ajutat și

PRIMELE ZILE DE VACANȚĂ

După munca sirguincioasă din cursul anului școlar, muncă încununată cu rezultate bune și foarte bune la învățătură, pionierii și școlarii din clasele I—IV de la Școala de 8 ani din comuna Albești-Tîrnava, raionul Sighișoara au început vacanța. Și au pornit în drumeții, au învățat cîntece și jocuri într-una din zile însă, cei dintr-o patra au primit...

Oaspeți dragi

La gară, pionieri cu brațele pline de flori așteptau sosirea trenului. Iată-l. Se apropie. Fiecare caută să deslușească la fereastră chipul prietenului său.

— Iată-o pe Margareta, strigă bucuroasă pioniera Ganea Adina și repede își făcu loc printre cei din față. Bine ai venit, Margareta!

— Bine ai venit, Viorica, se auzi alt glas. Bine ați venit, dragi prieteni! Și așa, cu flori și bucurie au fost întâmpinați școlarii clasei a IV-a de la Școala medie din Cristurul Secuiesc, raionul Odorhei, cu care sînt prieteni din clasa întâia. Apoi, de braț, băieții și fete au pornit spre școală. Aici în cîntece și jocuri, pionierii au petrecut minunat. După aceea oaspeții au fost invitați acasă la prietenii lor. Este nevoie și de odihnă, căci a doua zi vor porni...

În drumeție

Orașul Sighișoara, cu turnurile cetății strălucind în soare i-a atras pe prietenii vizitatori. Au vizitat Turnul Cetății, iar de sus, din Turn au admirat minunata priveliște a orașului încadrat de verdeață, — pomi și păduri. Au trecut apoi printr-unul din parcurile orașului, s-au fotografiat. Vor avea amintiri frumoase...

Un alt popas au făcut la Casa pionierilor, unde au vizitat cercul de aeromodele, cercul mîinilor îndeminate și apoi din nou în mașină pînă la Complexul industrial de faianță și sticlărie din Sighișoara. Cîte lucruri minunate au văzut aici! La sticlărie, în fața unei mașini uriașe, lucrează numai cîțiva oameni. Ei veghează numai mașina care dă mii și mii de borcane și sticle într-o singură zi. În altă secție au admirat talentul celor care decorează vasele de faianță. Au aflat că măiestria muncitorilor a făcut ca fama produselor din această întreprindere să fie dusă departe, peste hotare.

În ziua următoare, prietenii — cei din clasele a IV-a din Cristur și Albești — au făcut drumeții prin sat, prin împrejurimi, au prezentat o serbare. Cîntece, dansuri populare, recitări... Aplauzele spectatorilor le-au arătat că toți au fost la înălțime. Cu toată părerea de rău, a venit și timpul de plecare.

Drum bun! Să ne scrieți! Pionierii Ștefan Letiția, Streza Mihai, Tenea Ion și mulți alții au rămas în gară, conducîndu-și cu privirea prietenii.

L. NOVAC

HĂRNICIE

De multe ori la sediul gospodăriei agricole colective din comuna Petelea, raionul Reghin, sosesc niște oaspeți care sînt întotdeauna bineveniți. E vorba de pionierii din unitatea noastră. Cu multă plăcere ei ajută în timpul liber pe colectivisti la diferite munci de sezon.

Nu de mult, cei mici, adică pionierii și școlarii au ajutat pe colectivisti la stîrpirea gîndacului de Colorado care-și făcuse apariția în lanurile de cartofi.

Cînd a venit timpul de plivit la culturile de sfeclă de zahăr — pionierii au fost prezenți, și de cîteva ori au lucrat alături de colectivisti. Iar acum? Acum au ieșit pe lanurile de grîu la smulsul buruienilor. Munca însoțită de cîntec și voie bună e întotdeauna spornică. Numai în cîteva zile pionierii au plivit buruienile de pe o suprafață de peste 4 hectare semănată cu grîu.

COSTANAȘ CORNELIA

cl. a VII-a, Școala de 8 ani
com. Petelea, raionul Reghin

pionierii generației mele, să se pregătească cît mai temelnic pentru a deveni constructori de nădejde ai vieții noi în patria noastră.

ALEXANDRU MIRICA

sudor la uzinele „Grivița Roșie”

Cu prilejul împlinirii a 15 ani de la apariția primului tău număr, colectivul de conducere al unității nr. 16 de la Școala medie nr. 2 „Frații Buzești” — Craiova, în numele tuturor cititorilor din școală, îți aduce un călduros și sincer salut.

Tu ai fost mereu în mijlocul nostru, ai fost și ne vei fi un prieten drag și de nedespărțit.

Acum, la împlinirea a 15 ani de la apariție, noi îți urăm ani mulți și rodnică activitate în educarea pionierilor în spiritul dragostei față de patrie, față de partid și popor.

Colectivul de conducere
al unității nr. 16, Școala medie
nr. 2 „Frații Buzești”, Craiova

DIN VIATA PIONIEREASCA

Invitație la drumeție

Vacanța bate la ușă și copiii o vor primi așa cum se cuvine, sărbătorește. Pionierii de la Școala generală de 8 ani nr. 11 din Baia Mare au hotărât să facă, în lunile de vară, numeroase excursii și drumeții, în vederea căutării și poznării diferitelor întreprinderi și unități agricole socialiste, cunoscând indeaproape entuziasmul cu care surorii muncii desfășoară întrecerea socialistă în cinstea celei de-a XX-a aniversări a eliberării patriei noastre. Astfel, la Satu-Mare, vor vizita întreprinderea „1 Septembrie” și, poate, în urma vizitării ei, mulți vor dori să lucreze aici. Va urma pe itinerar, localitatea Carei. Aici vor vedea lotul experimental din cadrul G.A.S.

O altă excursie de două zile este prevăzută la Sighet, unde pionierii vor vizita fabrica de tricotate și complexul turistic Borșa. Ajunși la Borșa, vor urca pe vârful Prislop, sus de tot, la o stână de oi și, la coborire, la poalele muntelui Pietrosu, vor face o orientare cu busola. Un alt grup, pornind din Baia-Mare, se va opri la Uzina mecanică de utilaj minier, unde copiii vor afla câte ceva despre fabricarea vagonetelor. Până la Baia-Sprie vor merge cu autobuzul. De aici vor

porni în drumeție pe jos, cale de 5 kilometri, până la lacul Bodi. Pe parcurs vor strânge plante și insecte, pentru ierbarie și insectare, se vor orienta cu busola, iar la Bodi, împărțiți în grupe, se vor întrece într-un concurs de înot. Sint nerăbdători să afle cine va fi câștigătorul. În școală sint mulți înotători buni.

Una dintre cele 5 drumeții de o zi este proiectată la Stațiunea experimentală de la Livada. Copiii vor putea urmări aici adaptarea plantelor la sol, în urma folosirii unor variate substanțe chimice. La sfârșit, vor da un program artistic la căminul cultural din Livada. 20 de pionieri, simbolizând cei 20 de ani de la eliberare, vor prezenta un montaj de cintece și versuri pe tema „Mulțumim din inimă partidului pentru copilăria noastră fericită”.

O altă drumeție are ca scop vizitarea aeroporțului din Baia Mare. Mai târziu, în zbor, avioanele vor duce câte ceva și din cintecele pionierilor, care au venit să le însoțească cu privirea. Nu-i așa că e minunată și meseria de pilot?

O altă drumeție: spre Lacul Sărat. Pe parcurs, pionierii se vor întrece în cele mai frumoase jocuri pionierești: „Fii atent”, „Cel mai iute”. Se vor învăța jocuri noi. Atât excursiile cât și drumețiile se vor face prin rotație, astfel ca toți pionierii să străbată întreg itinerarul fixat.

Un jurnal de vacanță

Așa arată acum: un caiet gros, pe coperta căruia stă scris cu litere mari: „Jurnal de vacanță”. Dacă începi să-l răsfoiești vei întâlni numai file albe. Dar prima zi de vacanță va fi și prima pagină scrisă! Fără îndoială că, la sfârșitul vacanței, vom avea ce citi în acest jurnal!

M. CUIBUȘ

Pionieri, contribuiți la recoltarea plantelor medicinale!

În țara noastră cresc în condiții naturale numeroase plante medicinale. O călătorie pe plaurile înverzite ale patriei, în regiunile de deal sau în zonele de munte, în afara satisfacției estetice pe care ni le oferă minunatele priveliști, ne ajută la îmbogățirea cunoștințelor în ceea ce privește plantele medicinale.

Iată, de pildă, în regiunea Oltenia, raioanele Caracal, Băilești, sau în regiunea Dobrogea, cresc florile de mușetel, care, începând din luna mai, năpădesc câmpiile, dându-le farmecul unor covoare țesute de cele mai iscusite mâini.

Pe marginea șoselelor, de-a lungul terasamentelor de cale ferată, sau în jurul lanurilor de cereale, cresc din abundență ALBASTRELELE și MACUL ROȘU de cîmp, plante căutate pentru variatele ceaiuri medicinale.

În pădurile de stejar din regiunile de cîmpie mai umede, cresc LACRIMIOARELE din ale căror frunze, uscate artificial, se extrag produse apreciate în bolile de inimă. Prin curți, la marginea gardurilor, întâlnim NALBA MICA și PATLAGINA cu frunza îngustă, iar pe izlazuri și fînețe, crește în cantitate mare PAPADIA.

Frunzele de nalbă în amestec cu alte plante sînt folosite în bolile căilor respiratorii. La fel, siropul de tuse, atât de cunoscut, este întrebuintat în tratamentul traheo-bronșitelor. Rădăcinile și frunzele de păpădie sînt de un real folos în tratarea bolilor de ficat.

În anul 1963, un aport prețios în recoltarea mușetelului l-au adus pionierii și școlarii din regiunea Oltenia, în special cei de la școlile din Izbiceni, din satul Hotaru, din comuna Ursa, din comuna Valea Soarelui. Multe școli din regiunile București, Suceava, Bacău, Iași, Banat, Brașov etc. au fost antrenate în culegerea plantelor medicinale.

Și în acest an, voi, pionierii și școlarii, sînteți chemați, din nou să ajutați la strîngerea plantelor medicinale, aducînd astfel contribuția voastră la valorificarea unei atât de prețioase bogății a patriei noastre.

Dr. FILIP ROVINȚESCU
Direcția generală de plante
medicinale a Centrocop.

Așa apare

Mai întii, se culeg din unitățile pionierești, de pe ogoare și din uzine... faptele. Se aștern pe hîrtie (foto 2), se dactilografiază (foto 3), se culeg la linotip (foto 4) — o mașină de... scris mai mare, care culege literele de plumb,

apoi aceste litere de plumb, desenele (transformate în desene... metalice — zincurile!) și fotografiile merg la paginatie (foto 5), unde to-

FRUNTAȘI LA ÎNVĂȚĂTURĂ ȘI ÎN ACTIVITATEA PIONIEREASCĂ

TODAȘCA AURORA, clasa a VI-a, Școala de 8 ani din comuna Coșna, raionul Vatra Dornei. Este președintă de detașament. Fruntașă la învățatură, își ajută cu drag colegii. Rezultatele obținute sînt o bucurie pentru întreaga școală; nici un pionier cu note slabe la învățatură în detașamentul pe care îl conduce.

RADU AURELIAN, clasa a IV-a A, Școala medie nr. 3, Buzău. Președinte de grupă. Este un pionier despre care se pot spune numai lucruri frumoase. Are medii numai de 10. Modest și disciplinat, este prietenul celor mici, cărora le citește cărți, îi pregătește pentru a deveni pionieri. Îndrăgește vioara și cîntă cu multă plăcere la serbările pionierești.

ȘTEFANESCU RODICA, clasa a IV-a A, Școala de 8 ani nr. 4 Găești, regiunea Argeș. Este președinta detașamentului nr. 4. A obținut numai note bune. Este fruntașă în activitățile pionierești și organizează cu pionierii din detașament acțiuni deosebit de frumoase și interesante.

SILAGHI ION, clasa a VII-a A, Școala de 8 ani Botiz, raionul Satu Mare. Este președintele unității. Prin purtarea sa este un exemplu pentru toți pionierii unității. Pe pieptul său strălucesc cele două distincții pionierești și Insigna de polisportiv. În timpul liber citește multe cărți din comoră literaturii noastre.

BIRLĂ MARIA, clasa a V-a B, Școala de 8 ani Hingulești, raionul Focșani. E președintă de detașament. Fruntașă la învățatură, e cunoscută ca o pionieră disciplinată, activă. A participat la concursul „Micilor tehnicieni”, iar la concursul cultural-artistic al pionierilor și școlarilor s-a clasificat pe primul loc la recitări. E purtătoarea distincției pionierești.

Pe CRETU C. ANA, președinta detașamentului clasei a VI-a, Școala generală de 8 ani din comuna Pleșoiu, raionul Slatina, pionierii o cunosc ca pe o colegă bună, cu inițiativă și dornică de a-și ajuta colegii care au note mai mici. Datorită muncii depuse, ea a obținut numai note de 10.

Timp de trei luni, geanta poștaşului a fost mai plină ca de obicei. Depunînd în fiecare dimineață teancul de plicuri și cărți poștale pe masa secției scrisori, zimbea mirat:

— Bre, dar multe mai au de povestit cititorii dumneavoastră!

O bună parte din scrisorile primite în ultimele trei luni purtau pe plic, o anumită precizare. Pentru discuția „Preocuparea nr. 1 — învățatură”. Nu mai e necesar să explicăm de ce redacția a găsit de cuviință să intituleze astfel rubrica — discuție pe care ați urmărit-o în paginile gazetei. Au participat la ea sute de cititori; aspectele relatate de ei ne-au dovedit că, într-adevăr, însușirea temeinică a cunoștințelor este preocuparea principală a majorității pionierilor și școlarilor.

Ce valoare are 10

În aparență, nimic deosebit: azi ești atent la oră, miine înveți lecția din manual, peste două zile profesorul te ascultă și primești 9 sau 10. E meritul tău. E izbînda ta. Dacă te gîndești bine, nota aceasta din carnet nu e o cifră simplă, nici un fapt izolat. De la ea, mai bine-zis de la tine, pornesc multe fire. Unul duce la maistrul de la care vei învăța o meserie, altul la o mașină uimitoare, care așteaptă să fie inventată sau la o carte genială, care așteaptă să fie scrisă. Aceste fire sînt invizibile ca o muzică, dar tot ca ea de armonios împletite. Ele pornesc și de la constructorii care au ridicat școala cea nouă unde înveți, și de la tipograful care au tipărit manualele, și de la instituțiile și universitățile care i-au pregătit pe învățătorii și profesorii săi — într-un cuvînt, fiecare succes al

PREOCUPAREA Nr. 1 — ÎNVĂȚĂTURĂ

tău e o parte din succesele întregului nostru popor muncitor care, condus cu înțelepciune de partid, desăvîrșește construcția socialismului. Iată, așadar ce reprezintă nota 10. Mulți dintre participanții la discuția noastră au arătat că a învăța bine e o principală datorie patriotică a fiecărui pionier și școlar. „Sîntem elevi în clasa a VII-a a Școlii generale de 8 ani Cernele, Craiova — ne scrie pioniera CIOLACU AURELIA, președintă de detașament. Dacă părinții și chiar frații noștri mai mari au învățat într-o școală formată din numai două cămăruțe, noi avem, azi, o clădire mare, cu multe încăperi spațioase. Este școala cea nouă, ri-

dicată în urmă cu trei ani. Noi vom fi primii absolvenți a 8 clase din această școală. În semn de recunoștință pentru tot ceea ce a făcut pentru copiii patrii noastre socialiste trebuie să învățăm cît se poate de bine.”

Cînd își spune cuvîntul prietenia

Majoritatea celor care au participat la discuția noastră au povestit despre rezultatele bune la învățatură ale colegilor lor. În unele cazuri, am aflat că unii din-

(continuare în pagina 6-a)

varășul tipograf N. Ionescu, vechi prieten al gazetei, alcătuiește viitoarele pagini. După aceste „pagini” se lucrează, mai departe, la alte „pagini”, din plumb, dar mai... ușoare decît

Scinteia pionierului

primele, care-s duse la uriașa „Rotativă” (foto 6). Abia acum ies la iveală sutele de mii de exemplare săptămînale ale „Scintei pionierului”. Și de la „Rotativă”, cu trenul, mașini ori avionul, veștile eulose din unitățile pionierești, se întorc la voi, dragi cititori...

Fotoreportaj de :
GR. PREPELITA
Desene: BURSCHI

Bătrînul nu mai fusese de cîțiva ani în București. De cînd feciorul său, forjor la Uzinele „Grivița Roșie“ îl chemase să-i arate cum și-a mobilat apartamentul nou-nouț, în care se mutase.

Cum ieși de pe peron, dădu să ia tramvaiul. Apoi se răzgîndi, rămînînd parcă descumpănit. Se uită în lungul străzii, în dreapta, în stînga, la blocurile albe, cu ferestre aurite de soare.

— Dar pe cine căutați, se apropie un băiat potrivindu-și cravata roșie la gît. N-aveți adresa?... Cunosc bine cartierul și vă pot conduce eu. Locuiesc la capătul străzii, în Pajurei-Jiului...

— Omului, sătean de prin părțile Argeșului, îi plăcu istețimea și bunăvoința băiatului. Răspunse:

— Adresa? O am, flăcăule. O am colea în buzunar, scrisă de Gheorghe, băiatul meu — că ia el mă duc. Dar cîți ani ai tu?

— Doisprezece.

— Și... iei tramvaiul? N-ai vrea să... Dacă te țin picioarele, hai cu mine!

Mîndru de invitație, băiatul îl urmă indeaproape. Ținu să-i afle părerea despre blocurile ridicate pe Grivița.

— Cum vi se par?

— Mîndre de tot. Palate!... De asta am și pornit-o pe jos, să le văd mai bine, că multe s-au mai făcut. Dar spune-mi, pe unde stai tu sint din astea?

— Da, un cartier întreg. Avem și școală nouă, iar pînă la toamnă se mai termină una, cu 24 de clase. Meru se construiesc în cartier la noi: pînă la 23 August vor fi gata încă o mie de apartamente.

— Omul ridică sprincenele.

— De unde știi tu toate astea, că doar n-ai fi niseaiva constructor, zidar?...!

— Eu nu, însă nea Alexandru Lungu, da. Arc și steluță de frunță! De la el am aflat, cînd am fost cu niște colegi pe șantier. Cu Stoichescu, Bordoiu, Mușat. Să dăm ajutor la stivuitul cărămizilor, la amenajarea spațiilor verzi din jur...

*

Cei doi s-au despărțit în fața unui bloc turn. Nu însă înainte de a stabili pentru a doua zi o nouă plimbare: în Pajurei-Jiului. De data aceasta, invitația o făcuse băiatul. Avea ce să-i arate!...

AL. DINU IFRIM

Două fotografii grăitoare. Pe Calea Griviței, astăzi (jos, prim plan) și aspect de pe aceeași stradă înainte de eliberare (în medalion).

ACOLO UNDE SE FAB

Albumul

Inginerul își aruncă încăodată privirea peste ciorchinele de copii și întrebă:

— Sinteți toți? Putem începe?

— Da, răspundem noi nerăbdători.

— Atunci, poftiți cu mine!

Și iată-ne în curtea uzinei, străbătînd alei cu umbră deasă și ronduri cu flori multicolore. După cîteva minute ne aflăm într-o sală spațioasă, luminoasă, înconjurată din toate părțile de cărți. Biblioteca? Noi vrem să vedem cum se construiesc mașini-unelte, nu să împrumutăm cărți... Ce căutăm aici?

— Pentru că uzina are și un început, iar începutul ei numai aici se află, ne lămurește

tovarășul inginer Zoltan. În secții, în ateliere întîlniți numai prezentul. Așa că... Apoi, dintr-un raft scoate un album masiv, cu copertile învelite în catifea albastră. Între filele albumului, numeroase fotografii și inscripții, unele îngălbenite de vreme, altele purtînd urme proaspete de cerneală, alcătuiesc o adevărată istorie în imagini, istoria uzinei de strunguri din Arad.

— Priviți!, ne invită tovarășul inginer.

Zeci de capete se apleacă deasupra albumului. Prima fotografie — un maidan plin cu bălării.

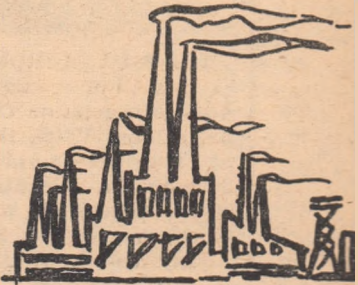
— Este o imagine de acum șaisprezece ani, continuă ghidul nostru. Aici, pe acest teren viran au înălțat muncitorii, la îndemnul partidului, uzina de astăzi.

Alte file de album...

...și alte imagini ne apar în față: temelia uzinei, zidurile „la roșu“, înconjurată de dantelăria schelelor, primele hale. Deodată, chipul inginerului înfloreste de un zîmbet:

— Iată o altă fotografie, copii. Este unică în felul ei. Înălțesează primul strung — S 1 — făurit de colectivul uzinei noastre în anul 1949. Este o mașină

de prelucrat simplă, obișnuită cu 600 de ture pe minut, ca putea executa doar cîteva operații. Nouă însă ne este nespus de dragă pentru că este făurită de minile noastre, pentru că stă la temelie industriei noastre.

nești constructoare de mașini-unelte.

Urmează apoi alte tipuri de strunguri: S 2, S 3, strunguri universale, strunguri cu caracteristici tehnice superioare. Iată și imaginea lui S N 4, strung modern, de mare precizie și randament, care are 1.000 de ture pe minut, comenzi centralizate și pe care se pot adăuga și alte dispozitive cum sunt cele hidraulice de copiat și cele de strunjit conic. Acest strung este întîlnit astăzi

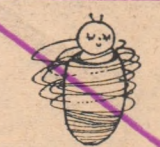

Nu există campanie agrară în care să nu ajutăm și noi, pentru că dorința noastră este bogată și mai înfloritoare. Noi am plantat în livada Școlii din centrul satului 100 de pomi ornamentali.

LA GRĂD

Era o zi frumoasă, cu soare și copii și școlari din clasele V-VI net de tobe și goarne, spre grădina colective. Aici, îndrumați de părinți, au început să lucreze, arăturile de coapă. În zilele următoare pe care ne-o vom petrece în grădina pentru a ajuta la înflorirea melor.

MICII

Colectiviștii de la noi au hotărât să facă din grădina școlii un teren de muncă, iar noi, pionierii, să luăm o parte din dragostea noastră pentru a asigura hrana viermilor de mătase, iar gogoșile colective.

Școala de

16 ani de la actul istoric al naționalizării

Ziua de 11 iunie este o zi scumpă poporului nostru. Ea a marcat acum 16 ani o importantă victorie a clasei noastre muncitoare, conduse de partid: naționalizarea principalelor mijloace de producție.

Prin naționalizare, fabricile și uzinele, bogățiile subsolului, întreprinderile bancare și de transport, care înainte se aflau în minile capitaliștilor și moșierilor, au trecut în posesia proprietarului lor legitim — oamenii muncii, făuritorii tuturor bunurilor — au devenit proprietate a întregului nostru popor. S-a înfăptuit astfel năzuința scumpă, pentru care a luptat timp de decenii, clasa muncitoare — eliberarea ei de exploatare. Stăpîn pe mijloacele de producție, poporul muncitor a dobîndit posibilitatea să dispună de ele în folosul său, punîndu-le în slujba construirii socialismului.

Poporul nostru, în frunte cu clasa muncitoare, și-a încordat toate forțele și a muncit cu abnegație pentru înfăptuirea politicii partidului, de industrializare socialistă a țării, conștient că numai astfel se poate asigura crearea bazei teh-

nico-materiale a socialismului. Industria noastră socialistă nu seamănă nici pe departe cu ceea ce a preluat la data naționalizării statul democrat popular. Alături de sutele de întreprinderi, care au fost mărite și modernizate, au fost construite în acești ani alte sute de întreprinderi noi, moderne, care constituie o mîndrie a poporului nostru.

Victoriile uriașe dobîndite de poporul nostru în opera de industrializare socialistă se datoresc, în primul rînd, înțeleptei conduceri de către partid a economiei noastre naționale. Realizările dobîndite demonstrează forța creatoare pe care o capătă un popor atunci cînd devine stăpîn pe bogățiile țării, cînd știe că muncește pentru propășirea patriei.

Anul acesta, cînd sărbătorim a XX-a aniversare a eliberării patriei, întregul nostru popor muncește cu entuziasm nestăvilit, pentru a înscrie noi victorii în cartea de aur a desăvîrșirii construcției socialiste, pentru a face patria noastră mai bogată, mai înfloritoare.

PRICĂ STRUNGURILE

mai toate întreprinderile metalurgice din țară și în multe altele din străinătate.

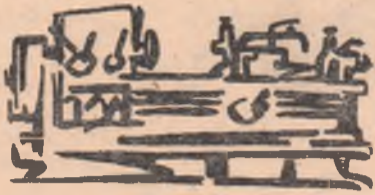
În album, alături de mașini zărim chipuri de muncitori, tehnicieni, ingineri: Chișcan Traian, Demian Ion, Handra Moise și alții, care prin hărnicia și talentul lor duc pînă departe, peste hotarele țării, faima industriei noastre constructoare de mașini unelte.

— Iar acum, copii, ne invită din nou tovarășul inginer, să mergem în secții.

Prezent

Pornim. Vizităm, rînd pe rînd, scularia, mecanicul-șef, turnătorii. La montaj — o hală imensă, luminoasă, cu ghivece de flori la ferestre — popasul este mai lung. Aici, din miile de piese făurite în celelalte secții, montorii asamblează alte zeci și zeci de strunguri, care se adaugă celor 15 000, făurite pînă anul trecut. Într-un colț al halei, ne reține atenția o mașină suplă, vopsită într-o culoare verzuie, pe care n-o mai văzusem nicăieri pînă atunci. Alături de ea, o ladă metalică, cu multe butoane și cadrane. Ce fel de mașină o fi oare? Ne explică tot tovarășul inginer.

— Mașina aceasta, copii, este realizarea cea mai de preț cu care colectivul uzinei noastre întâmpină marea sărbătoare de la 23 August. Este un strung-revolver orizontal, cu comandă-program, un strung „care gîndește”, cum îi spunem noi. El stă alături de cele mai perfecționate mașini de acest tip, existente pe piața mondială. Și cu siguranță, peste cîțiva ani, cînd alți școlari ca și voi vor vizita uzina, vor întilni acest strung într-o fotografie din album. Fiindcă, dînd viață indi-

cațiilor partidului, colectivul uzinei concepe și realizează mereu noi tipuri de mașini-unelte, necesare economiei noastre socialiste în plină dezvoltare.

I. ANDREI

Aspect din hala de montaj
a uzinei

POMI ȘI FLORI

În care, alături de colecții și școlarii din sat. Și asta gospodăria să devină și mai de ce, în primăvara aceasta 3 000 de pomi fructiferi, iar am plantat 3 000 de flori și

DIACONU TITI
școala de 8 ani, Calomirești,
raionul Alexandria

A DE LEGUME

acitor, vesel. Zeci de plopni în acea zi, în sude legume a gospodăriei înțiii gospodăriei, au în-morcovi, amenajînd straca și în perioada vacan-veselie vom merge și la merea și recoltarea legu-

PARPALA ELENA
școala de 8 ani, Miculești,
raionul Strehaia

RICICULTORI

să crească oit mai mulți și școlarii, îi ajutăm cu Cum? Atît în toamna am plantat sute de duzi, le mătase. În plus, ne-am l, la școală, citeva serii de de predăm gospodăriei co-

GOJAN DAN
școala Budinț, raionul Lugoj

CARNET ISTORIC

...Nu mai aveai loc să arunci un ban, așa puhoi de oameni se pornise pe Podul Mogoșoaiei către Palatul Domnesc. Polițaii de la Agie se ascuseseră care pe unde găsise un cotlon mai ferit, iar cei mai curajoși stăteau, cu armele în cumpănire, să apere Palatul. Dar parcă poți ține piept mulțimii? Și încă ce mulțime! Veniseră să-l silească pe Vodă Bibescu, tăbăcarii de pe cheiul Dimboviței, slugile de la curțile boierești și țărani de prin satele din jurul Bucureștilor. 6 000 de oameni și mai bine se îndreptau amenințător spre Palat.

— Să iasă Vodă și să dea ascultare norodului! — cereau ei.

— S-asculte și păsul nostru! A sosit vremea să ne spunem și noi cuvîntul!

S-au dus oamenii Agiei. Și oștenii din gardă au dispărut parcă, făcuți una cu gardurile și zidurile palatului. Și-a trebuit Vodă să promită poporului constituția revoluției...

...Căci revoluția — urmărită în zadar de poliția domnitorului, prin mahalalele Bucureștiului, dar și prin crîșmele orașului și prin palatele unora dintre boieri — începuse, două zile în urmă, la Islaz-Romanați. Aici, pe cîmpia Islazului, s-au adunat ostașii credincioși ai revoluției de la 1848: masele uriașe de țărani, purtînd cu ei setea de veacuri pentru pămînt, patrioți credincioși ca Gh. Magheru, Nicolae Pleșoianu, preotul sărac Popa Șapcă și alții, tineri burghezi progresiști. Aici, pe cîmpia Islazului, s-a citit acea Proclamație către popor, Constituția, care răspundea celor mai arzătoare năzuințe ale poporului, burgheziei și boierimii liberale,

Despre filatelie și... încă ceva

Din corespondența primită de la pionierul Gheorghe B. din Sibiu am aflat că-i place foarte mult filatelie.

În afară de plăcerea ce ți-o procură însăși colecționarea și rînduirea timbrelor, cu atîtea desene și culori atractive, filatelie e și un izvor de cunoștințe. Ea te ajută să afli o mulțime de lucruri interesante din geografie, istorie, botanică, tehnică, literatură etc. Un timbru, purtînd de pildă chipul unui oțelar, (chiar pe plicul trimis de Gheorghiuță este un asemenea timbru), îți arată dîrzenia muncitorului exprimată, în chipul, în privirile sale, îți arată, de asemenea, și felul cum e îmbrăcat în timpul lucrului și unealta de care se slujește în mînuirea metalului încins. Un timbru cu o cădere de apă îți trezește în minte imaginea forței care pune în mișcare turbinele hidrocentralelor care, la rîndul lor, produc energia electrică. O floare de lotus imprimată pe un timbru îți învie parcă peisajul specific al lacurilor limpezi din unele țări asiatice.

Numai că a colecționa timbre nu înseamnă a neglija lecțiile. Și dacă mă întrebați ce mi-a venit să pun astfel problema, vă dau răspunsul pe loc. Bineînțeles, pe Gheorghiuță eu nu-l cunosc personal, nu ne-am văzut niciodată. Dar în gîndul meu s-a desfășurat următorul dialog între noi doi.

— Dragă Gheorghiuță, rîndurile tale mi-au plăcut. După cum vezi, mă și folosesc de ele în răspunsul de față.

— Imi pare bine...

— Ocupă-te și pe mai departe cu filatelie. Să-ți spun drept, aș fi tare curios să-ți văd clasorul. Dar sîntem cam departe unul de celălalt.

— Am niște timbre grozave!

— Te cred. Însă, dă-mi voie, Gheorghiuță dragă... Tu ești în clasa a VI-a. Cum se face că nu prea cunoști ortografia?

— Eu?

— Da, chiar tu. Iată, de pildă, numai două rînduri din scri-soarea ta: „Vom observa, că el (adică timbrul) este s-au triunghiular, s-au pătrat, s-au dreptunghiular. Vom observa, că întrun chenar...” Și așa mai departe. Subliniez anume greșelile, la care însă va trebui să adaugi și virgulele puse fără rost. Ei, ce zici?

— Aveți dreptate. Vă rog să mă scuzați...

— Așadar, să ne înțelegem: pasiunea ta pentru filatelie e frumoasă, dar ortografia... nu prea. Te sfătuiesc să continui colecționarea timbrelor, însă în primul rînd să înveți, să înveți cît mai conștiincios.

EUGEN FRUNZĂ

ZILE DE Iunie

„România revoluționară” — pictură
de C. D. ROSENTHAL.

interesate să înlăture orînduirea feudală: independența administrativă și legislativă a țării, egalitate în drepturi politice, împozite după venitul fiecăruia, expropriearea averilor uriașe ale mănăstirilor, gardă națională și altele. Dar, ceea ce au ascultat ca electrizate masele de truiditori ai ogoarelor, aici, pe cîmpia Islazului, a fost articolul 13 al Proclamației privitor la reforma agrară. Nu degeaba Bălcescu, sufletul revoluției burghezo-democratice, spunea: „Revoluția de la 1848 se cuprinde

pe de-a-ntregul în acest articol al 13-lea”, pentru că, spunea el, „revoluție națională fără revoluție socială nu e!”.

Iată ce i-a atras pe miile de țărani clăcași, pe meseriași de la orașe, pe slugi și pe negustori: independența țării, reforma agrară. Pentru aceasta au jurat pe Proclamație miile de oameni adunați pe cîmpia Islazului, care au cerut formarea unui guvern provizoriu. Aceasta a dat putere și guvernului provizoriu, ca în fruntea maselor adunate la Islaz, să ocupe Caracalul, apoi Craiova. Aceste puncte au insuflat curaj în luptă și maselor bucu-reștene ce l-au asediat pe Vodă Bibescu în Palat și l-au obligat să semneze Constituția.

...Sunau clopotele a sărbătoare și răs-miilor de bucureșteni li se împărțeau cocardele naționale, sub unduirea lină a tricolorului; pretutindeni, tineri revoluționari recitau versuri despre libertate și propășire.

Revoluția triumfase, în acel început de vară 1848, în toată Țara Românească.

Și dacă peste puțin revoluția avea să fie înfrîntă, prin trădarea burgheziei, care s-a aliat cu moșierimea, idealurile ei au trăit păstrate în sufletul poporului muncitor, triumfînd abia peste 100 de ani, și au fost împlinite de popor sub conducerea clasei muncitoare.

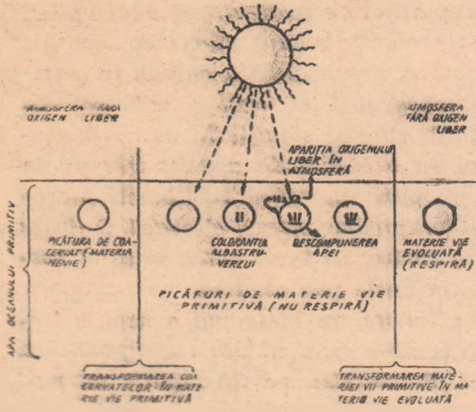
Astăzi, poporul care pusese mîna în gît feudalității în iunie 1848, pășește larg și sigur către desăvîrșirea socialismului. Într-o țară înfloritoare, liberă și independentă.

EMIL EMANOIL

Acad. Prof. E. MACOVSKI

(continuare din nr. trecut)

Nu trebuie să uităm că diferite substanțe organice dizolvate în apa mării, alcătuiau hrana ființelor primitive. De aceea, cantitatea acestor substanțe a început să se micșoreze mereu, ceea ce a făcut ca ființele primitive să treacă încetul cu încetul la un alt mod de hrană. Acelea dintre ele care nu au fost supuse acțiunii luminii și nu și-au format compuși colorați, au început să încorporeze și să mențină pe altele. Celelalte, care au fost supuse acțiunii luminii, au început să-și construiască singure compuși organici necesari vieții lor, cu ajutorul energiei solare, din diferite substanțe simple ce existau pe atunci în mări.

Dar evoluția nu s-a oprit aici. Știm că oxigenul liber poate acționa asupra diferiților compuși organici, cu care ocazie se eliberează o mare cantitate de energie. Această cantitate de energie în- trece cu mult pe aceea care se obține prin

transformarea compușilor organici în absență de oxigen. Atâta timp cât nu exista oxigen liber, ființele viei primitive obțineau energia necesară vieții lor prin transformarea compușilor organici în absență de oxigen. Înseamnă că ele dispuneau de puțină energie și de aceea viața lor se desfășura și evolua încet. Când însă oxigenul s-a adunat în cantitate suficientă, situația s-a schimbat. Transformările compușilor organici au început să furnizeze ființelor primitive cantități mari de energie și astfel viața lor a devenit mult mai intensă, iar evoluția mult mai rapidă. Utilizarea oxigenului pentru nevoile vieții se numește respirație. Înseamnă că ființele primitive care trăiau fără oxigen și deci nu respirau, au început să respire la un moment dat și, prin aceasta, materia lor vie s-a transformat în materie vie evoluată, asemănătoare cu aceea din ființele viei actuale. Astfel, din ființele viei primitive au apărut: plante noi, prin evoluția cărora s-a format apoi plante, animale și oameni.

Știm că viața a apărut pe pământ prin evoluția materiei, ceea ce dovedește falsitatea credințelor mistice după care viața a fost creată de forțe supranaturale.

Această explicație științifică a apariției vieții pe pământ stă la baza multor cercetări ce se efectuează acum în toate țările lumii. Tot mai multe și mai importante descoperiri se fac în acest domeniu. Pe măsură ce oamenii de știință cunosc mai bine originea vieții și natura materiei viei, tot mai bine pot interveni în dirijarea vieții, venind astfel în sprijinul agriculturii, medicinei și a acelor ramuri ale industriei, ca: industria alimentară, industria fermentativă și altele, în care fenomenele vieții joacă un rol important.

Preocuparea nr. 1 – învățătura

(urmare din pag. 3-a)

tre acești colegi n-au fost întotdeauna elevi de frunte, dar că primind ajutorul colectivului pionieresc s-au îndreptat. Ce fel de ajutor? În nici un caz copierea rezultatelor din caietul colegilor! Un exemplu grațios ne dă pionierul CERNĂȚEANU OCTAVIAN din București. El ne povestește despre Gheorghe Mihai, un băiat cuminte, e drept, dar care învăța slab. Scria la repezeală, calcula la înțeață — bine, rău, tema să fie scrisă! — și pe urmă trecea la ocupația preferată: lectura. (E și asta o indisciplină, dacă ținem seama de faptul că disciplină înseamnă nu numai cumintenie, ci hotărârea neclintită, voința fermă de a-ți îndeplini o obligație).

A intervenit un coleg, Mitanovici Gheorghe. Și pe el îl interesează cărțile. Din vorbă în vorbă, și-au descoperit preferințele comune. Într-o bună zi, Mitanovici i-a pus o întrebare inevitabilă:

— Ascultă, Mihai, tu când înveți? Nu cumva pierzi timpul?

Mihai n-a încetat să-și viziteze prietenul. Dar acum nu mai venea cu mâna goală, ci cu ghiozdanul. Se așeza fiecare într-un colț al încăperii și-și făceau lecțiile. Două ore, trei ore — cit era nevoie. În liniște. Fără grabă. La început, lui Mihai i-a fost cam greu să lucreze atâta timp. Nu era obișnuit. Pe urmă însă s-a deprins. Nu peste multă vreme. Mihai a primit nota 8 la matematică.

Dar se mai întâmplă și invers. Adică, un elev bun în general, să primească note slabe. Pioniera GHERECHEȘ ANA, din comuna Frata, regiunea Cluj, ne povestește:

„Rusu Ana era, la începutul anului, printre elevii destul de bine pregătiți. În al doilea trimestru, a început însă să răspundă șovăielnic la ore, și într-o bună zi a luat un 3, în altă zi, altul...”

— Așa nu se poate, au spus pionierii. Ce-i cu tine, Ana?

— Nu prea am timp să-mi fac lecțiile, a mărturisit Ana. Mama e bolnavă și trebuie să văd de-ale casei.

Nimeni nu s-a îndoit de spusele Anei. Știam cu toții că e o fată sinceră. De atunci, trei pioniere, care locuiesc în apropierea ei, au început să se ducă pe la Ana, ajutând-o să facă cele de cuviință într-o gospodărie, și repetind împreună lecțiile din ultimele săptămâni. În felul acesta, Anei îi rămânea destul timp să-și facă temele. De atunci, Ana a început să ia din nou note bune.”

Nu putem termina acest articol fără a reproduce o scrisoare care a sosit zilele trecute pe adresa gazetei:

Dragă redacție,

În urmă cu trei luni, când a apărut articolul despre mine, am fost foarte necăjit. Era acolo vorba și despre cum copiam, și despre cum l-am jignit pe Georgică... Știind că articolul a fost citit de sute de mii de pionieri, mi-era pur și simplu rușine să mai ies pe stradă. Pe urmă, au început să apară scrisorile cititorilor. Treptat, mi-am dat seama de greșelile pe care le făcusem. Vreau să vă spun că, într-un timp, mi-am dat mai multă silință la învățătură. Acum, când încheiem anul școlar, pot spune cu mândrie: nu sînt corigent la nici o materie, iar cele mai multe note ale mele sînt mai mari de 7.

Salut voios de pionier, Paul

P. S. Georgică urea să adauge și el câteva cuvinte: „M-am împacat cu Paul. Acum e modest și silitor. Sîntem buni prieteni. Mă bucur că vom pleca în aceeași tabără. Georgică”.

OVIDIU ZOTTA

COMBINATUL DE ÎNGRĂȘĂMINTE AZOTOASE DIN PIATRA NEAMȚ

Industria chimică, ramură importantă a industriei noastre socialiste a cunoscut o dezvoltare rapidă în cursul procesului de industrializare socialistă a țării noastre. Combinatul de îngrășăminte azotoase din Piatra Neamț reprezintă o realizare importantă a regimului democratic-popular, a Partidului Muncitoresc Român, care călăuzește poporul nostru pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste.

100 000 tone îngrășăminte — spor de recoltă: 200 000 tone de griu

Oamenii de știință care lucrează în domeniul agriculturii au constat de mult timp că lipsa azotului în sol provoacă o slabă dezvoltare a plantelor. De-a lungul vremii, ei au căutat să demonstreze necesitatea îmbogățirii solurilor care nu dădeau rezultate bune în cultura plantelor agricole, cu azot. Mulți ani, ca îngrășăminte au fost folosite îngrășăminte naturale de diferite tipuri. Dar o dată cu dezvoltarea vertiginoasă a chimiei, au fost create îngrășăminte chimice din cele mai variate și mai productive. În producția îngrășămintelor agricole un rol de seamă îl ocupă îngrășămintele cu azot. Să dăm câteva cifre care demonstrează ce înseamnă introducerea îngrășămintelor agricole în agricultura socialistă: prin introducerea unui kg de azot în sol se ob-

ține un spor de recoltă de cea. 80 kg de cartofi, 70 kg de sfeclă, 15 kg de griu, 16 kg de porumb etc. Prin introducerea în sol a 100 000 tone îngrășăminte cu azot, respectînd regulile agrotehnice, pot fi obținute în condiții normale sporuri de recoltă de peste 200 000 tone griu. Iată numai câteva din produsele care se pot obține din această cantitate de griu: 170 000 tone de piine integrală, 30 000 tone de piine albă și 5 000 tone de paste făinoase.

Cite ceva despre produsele combinatului

Construit în anii noștri, Combinatul de îngrășăminte azotoase din Piatra Neamț este unul din importante obiective ale industriei chimice, realizat de regimul democratic-popular. Principalele secții ale acestui modern combinat sînt: secția de amoniac, de acid azotic diluat, de azotat de amoniu și de uree. Secția cea mai importantă este fabrica de amoniac care realizează produsul de bază al combinatului. De aici, produsul trece la una din secțiile intermediare, fabrica de acid azotic care produce acidul azotic necesar secției de azotat de amoniu. Știți din ce se produce el? Azotatul de amoniu, îngrășămint de bază pentru agricultură, este produs din amoniac și acid azotic. Tot din amoniac lichid și bioxid de carbon rea-

lizat din tehnologia fabricării amoniacului se realizează și ureea cristalizată, un alt îngrășămint agricol valoros. Combinatul livrează, ca produse finite, amoniac lichid, azotat de amoniu și uree, îngrășăminte chimice pe bază de azot, îngrășăminte chimice la care reacționează în condiții foarte bune toate plantele cerealiere.

Automatizarea, principala caracteristică a combinatului

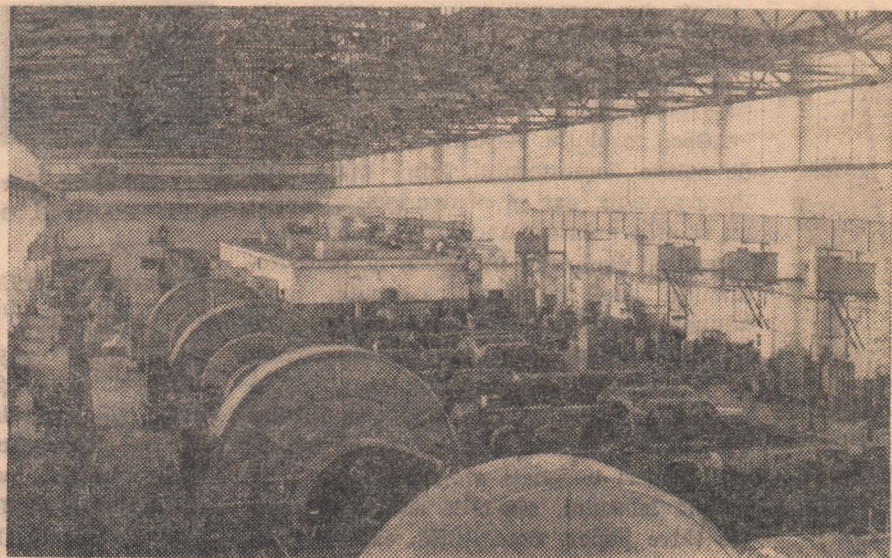
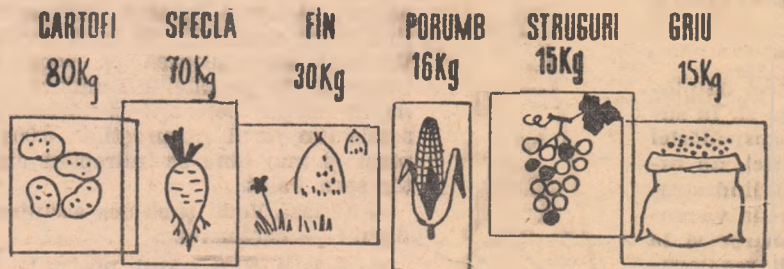
Realizat la un nivel tehnic ridicat, principalele operații sînt automatizate și mecanizate în cea mai mare măsură.

Procesul tehnologic este în întregime automatizat și ur-

mărit prin aparate de măsură și control.

Comenzile automate de la distanță conduc, din camerele de comandă, principalele operații de muncă ale combinatului, iar procesul tehnologic este urmărit printr-o instalație de dispecer-control pe combinat. Tot astfel, este asigurată protecția automată a instalațiilor complexe din cadrul secțiilor.

A. NEAGU

Hala de compresie a secției de amoniac de la Combinatul de îngrășăminte azotoase din Piatra Neamț.

Eminescu

O, RĂMI!

„O, rămi, rămi la mine,
Te iubesc atât de mult!
Ale tale doruri toate
Numai eu știu să le-ascult;

In al umbrei întuneric
Te asemăn unui prinț,
Ce se uit-adînc în ape
Cu ochi negri și cumînți;

Și prin vuietul de valuri,
Prin mișcarea naltei ierbi,
Eu te fac s-auzi în taină
Mersul cîrdului de cerbi;

Eu te văd răpit de farmec,
Cum îngîni cu glas domol,
In a apei strălucire
Intinzînd piciorul gol.

Și privind în luna plină
La văpaia de pe lacuri,
Anii tăi se par ca clipe,
Clipe dulci se par ca
veacuri“.

Astfel zise lîn pădurea,
Bolși asupra-mi clătînd;
Șuieram l-a ei chemare
Ș-am ieșit în cîmp rîzînd.

Astăzi chiar de m-aș
întoarce
A-nțelege n-o mai pot...
Unde ești, copilărie,
Cu pădurea ta cu tot?

(1879, 1 februarie)

LA IPOTEȘTI

O rașul Botoșani a rămas undeva, în urmă. Prin fața parbrizului se perindă imagini cunoscute, aproape familiare de peisaj moldovenesc: dealuri cu spinări nefede, geana întunecată a unei păduri, o vilcea din care răsar doar crestele copacilor sau clopotnița unei biserici, albă și rotundă, ca o căpățînă de zahăr.

În Ipotești, casele au pereți albaștri și acoperișurile albe de zinc. La Casa-Muzeu lucrările de renovare sînt în toi. Muncitorii de la I.G.O. au ajutoare prețioase: pionierii! În față, lîngă pridvor un grup de pioniere șterg geamurile. Cerevelele și tocurile au fost vopsite în urmă cu cîteva zile. Acum, cele 10—12 fete, înarmate cu bricege și cirpe, curăță picăturile de vopsea căzute pe sticlă. Au, toate, mîncele sumese, iar în gesturi și-n felul cum stau aplecate, ceva de gospodine cu experiență. După cîteva întrebări (la care primesc răspunsuri cuvințioase, dar străbătute de-o anumită rezervă) gheața se sparge. Nichifor Angela, din clasa a III-a, o fată oacheșă, cu cițiva pistrui la rădăcina nasului, pune stăpînire pe toate răspunsurile. Ridică mina, ca la școală și se grăbește să răspundă prima. Are o voce subțire și accentuează cuvintele de parcă ar recita o poezie. De la ea aflu multe lucruri frumoase despre pionierii din Ipotești. Nu sînt mulți. Vreo treizeci. Dar hărnicia lor este cunoscută pînă în comună. la Cocoreni și chiar mai departe, pînă la Dumbrăveni.

Astăzi-primăvară au sădit puieti pe drumul ce coboară din sat și duc spre șoseaua principală. Vreo trei kilometri...

— Și aici, în curte, am sădit puieti, spune Alecu Florica, dintr-a patra.
— Și straturi de flori am făcut aici, reia aproape pe nerăsuflăte Angela. Am plantat și flori: panseluțe, stînjenei, narcise...

O Întreb pe Angela:
— La școală aveți straturi de flori?
Răspunde fără să clipească:
— Avem!
— Și n-aveți destule? De ce trebuie să le mai îngrijiți și pe astea de aici?

Angela face niște ochi mari. Nu-i vine să creadă că pot pune o astfel de întrebare. Răspunde tot repede și tot fără să clipească:

— Aici s-a născut și a copilărit Mihai Eminescu, cel mai mare poet al patriei noastre...

Vizităm muzeul în liniște. Pe un panou — este prinsă copia după actul de naștere al marelui nostru poet: 15 ianuarie 1850. Alte panouri cu fotografii, cu stampe vechi, cu tablouri, evocă anii copilăriei, anii de școală, de studiu la Viena și Berlin, apoi anii grei de lipsuri și privațiuni, petrecuți în țară...

Cînd ieșim din nou în pridvor, soarele amiezii ne întîmpină cu o lumină caldă din fire subțiri, aproape nevăzute de borangic. Lîngă saletul străvechi din curte — martor al copilăriei poetului — îmi amintesc de versurile care evocă acele zile:

Aș vrea să văd acumă natala mea vilcioară
Scaldată în cristalul pîrăului de-argint.
Să văd ce eu atîta iubeam odinioară:
A codrului tenebră, poetic labirint;

Să mai privesc o dată cîmpia-nfloritoare,
Ce zilele-mi copile și albe le-a țesut,
Ce auzi o dată copila-mi murmurare,
Ce jocurile-mi june, zburdarea mi-a văzut.

COSTACHE ANTON

GÎNDURI despre poet

Am cunoscut foarte de aproape pe un om de o superioară înzestrare intelectuală; rareori a încăput într-un cap atîta putere de gîndire. Era pe lîngă aceasta un mare poet: cu cea mai nobilă și mai înaltă fantazie, ajutată de un rafinat instinct artistic, el a turnat într-o lăpădară „formă nouă limba veche și-nțeleaptă“, pe care o cunoștea atît de bine și o iubea atît de mult.

I. L. CARAGIALE

Tot mai citesc măiastra-ți carte,
Deși ți-o știu pe dinafară;
Parcă urmînd șirul de slove,
Ce-a tale gînduri sămănară,

Mă duc tot mai afund cu mintea
În lumile de frumuseți,
Ce-au izvorit, eterni lueferi,
Din noaptea tristei tale vieți...

ALEXANDRU VLAHUȚA

Să ne aducem pururi aminte de Mihail Eminescu, cel mai ales între toți scriitorii acestui neam, apărut pe neașteptate în literatura linceă și convențională a epocii. În viața lui scurtă a dus arta poeziei la înălțimi neîntrecute pînă astăzi, îmbogățînd ritmul, rima și expresia artistică; a dat cuvintelor simple valori nouă și armonii surprinzătoare, sentimentelor adîncime unică, viziunilor orizont nemărginit.

Pe lîngă acest progres al artei scrisului, Eminescu a îmbogățit limba și a legat poezia cultă de producțiile din veac ale cîntăreților anonimi ai neamului.

MIHAIL SADOVEANU

Destinul lui Eminescu s-a completat însă în conștiința posterității sale, a tuturor romînilor care recunosc azi în el pe cel mai mare poet al lor, și căruia continuă să-i acorde o venerație, cres-

cută din an în an. Zecile de ediții succesive, sutele de mii de exemplare ale operei lui, răspîndite azi în păturile cele mai întinse duc numele lui departe și răspîndesc larg influența cîntărețului poporului, înfrățit cu trecutul și cu aspirațiile lui, al poetului naturii, al iubirii și al cugetării. Romîni mai știu astăzi că, prin Eminescu, națiunea lor a dat literaturii universale una din contribuțiile care va fi mai mult prețuită. Trăind adînc momentul său, coborînd rădăcini adînci în pămîntul țării sale, Eminescu a făcut să urce sevele lui pînă la eflorescența cea mai delicată și mai înaltă. Miresmele acestei înfloriri pot îmbălsăma toate tărîmurile lumii.

TUDOR VIANU

Inscripție pe amfora lui

Pășii încet cu grije tăcută, feții mei,
Să nu-i căleați nici umbra, nici florile
de tei.
Cel mai chemat s-aline, din toți, și cel
mai teafăr
Și-a inmuiat condeiul de-a dreptul în
luecafar.

TUDOR ARGHEZI

Nu nutrea nici o aspirație pentru sine, ci numai pentru poporul din care făcea parte, fiind prin aceasta mai mult un exponent decît un individ.

[...] Eminescu a fost un patriot înflăcărat și un denunțator al mizeriei muncitorului rural, industrial și intelectual, îndrăzneț în numele ideii, sfios și blazat în numele său.

GEORGE CALINESCU

EMINESCU în țară și peste hotare

În ultimii douăzeci de ani, edițiile operei lui Eminescu, apărute în țara noastră, totalizează 1.563.000 de exemplare. Într-un singur an, edităm în condiții ireproșabile, mai mult decît a tipărit burghezia din opera poetului, vreme de 60 de ani, din 1884 pînă în 1944.

Eminescu este nu numai cel mai mare poet al romînilor, ci și unul dintre cei mai mari poeți lirici ai secolului al XIX-lea. Numele și opera sa au devenit familiare cititorilor de peste hotare și prin tălmăcirile care s-au făcut în majoritatea limbilor de largă circulație. În toate limbile europene există cel puțin o traducere din Eminescu.

Comemorarea lui Eminescu — la 15 iunie se împlinește 75 de ani de cînd poetul s-a stîns din viață — a căpătat în țara noastră am-

ploarea unui eveniment cultural deosebit. Pe tot cuprînsul țării au loc recitaluri, seri literare, șezători organizate în întreprinderi și instituții, în școli, la sate.

„Zilele Eminescu“ (5—15 iunie), cuprînd Sesiunea festivă a Academiei R. P. Romîne și a Uniunii Scriitorilor, deschiderea expoziției „Viața și opera lui M. Eminescu“ în rotonda Sălii Palatului R. P. Romîne, pelerinaje la Ipotești și la mormîntul poetului. În diferite localități din țară se developează plăci comemorative.

Sărbătorirea lui Eminescu a căpătat o largă cuprîndere, la care participă întreg poporul, reprezentanți de frunte ai vieții literare și artistice din țara noastră, precum și oaspeți străini, cercetători și traducători ai operei eminesciene.